

Arts [6] Les obres perdudes...

Un relat de: [Joan Gausachs i Marí](#)

Quan jo era petit, allà a finals dels anys 40 i al principi dels 50 del segle passat, tenia una gran afició al dibuix i admirava els dibuixants de *tebeos*... en aquella època la paraula *còmic* encara no s'havia posat de moda.

Aquesta afició era compartida amb uns altres quatre nens: un era en S.G.C. gran amic de la infantesa, amb ell dibuixàvem, o intentàvem dibuixar, *tebeos* de guerra basats en la col·lecció "Hazañas bélicas" que ell comprava...

Dos més eren companys d'estudi:

A.F. dibuixava un personatge que anomenava "Tom el comboy" així tal com sona; evidentment, era un personatge del llunyà West.

J.M. aquest feia uns personatges més seriosos que crec que es deien "Los hermanos Urquinaona" i eren detectius. Recordo que em va deixar tres o quatre dibuixats a llapis i a mi se'm va ocórrer passar-los a tinta amb molta cura. Possiblement vaig ser un dels primers entintadors. Quan els vaig tornar —un xic temorós de la meva gosadia— va estar molt content del que havia fet.

El quart ja és un cas més que especial. El quart era, és, el meu cosí S.C.G amb el qual compartíem moltes coses. El dibuix n'era una. De bell començament els personatges dels nostres *tebeos* eren fets amb dues rodones i quatre pals; és a dir, amb una rodona petita per al cap, una rodona més grossa per al cos i quatre pals per als braços i cames. Més endavant ens vàrem atrevir amb perfils més ben acabats. El meu cosí se'n va sortir molt millor que jo. Tenia força més traça...

Ara, a les velleses, alguna vegada surt en les nostres converses les llargues tardes compartint l'estudi i l'esbarjo i, sempre, sempre, acabem dient: "Què donaríem per tenir alguna d'aquelles obres perdudes..."

Escrit el dimecres 27 de març del 2019. Retocat, una mica, el divendres 12 d'abril del 2019. Revisat amb tota la seva bona fe, per la Pilar Campmany i Piqué el mateix divendres.